

Un menuet de Mozart

Baronul Münchhausen a existat cu adevărat și a fost, între altele, căpitan în armata rusă. El povestește că iernile din Rusia erau atât de grele și zăpada atât de mare, încât și-a prionit calul de crucea din turnul bisericii crezând că este un ciot. Topindu-se zăpada, calul a rămas spânzurat de turla bisericii. Este chiar Prologul spectacolului **Baronul Münchhausen** creat de Ioan Brancu pe scena Teatrului Țândărică. Isprăvile baronului Münchhausen au fost, la origine, anonime, ca întâmplările cu Păcală, la noi. Apoi, s-a găsit și la germani un culegător ca Petre Dulfu, pe nume Erich Raspe, care „le-a sistematizat” și le-a publicat într-o carte ce a devenit celebră. Minciunile baronului sunt atât de sfruntate, încât nu pot fi ilustrate decât în teatrul de animație, ceea ce se și întâmplă în recenta premieră de la Teatrul Țândărică. Baronul se ia la întrecere cu cei mai mari specialiști ai lumii, de la *Mincinosul* lui Goldoni, la Hlestakov al lui Gogol, iar Păcală și Dănilă Prepeleac sunt și ei pe aproape. Problema este că Münchhausen nu spune minciuni pentru a fi crezut – ci minte de amorul artei. Nimeni nu îl crede, dar toți îl ascultă și o bună parte îl și iubește. E bine ales Gabriel Apostol în rolul baronului, pentru că are un fel spiritual de a pune calitate în exagerările strict cantitative ale personajului. Ioan Brancu a selectat, din cartea semnată de Raspe, material pentru un mic scenariu comic, adăugând, în chip de liant, personaje din *commedia*

dell'arte, gen de spectacol contemporan, cu aventurile baronului de Münchhausen. Baronul ajunge peșitorul *Isabellei* (Petronela Purima), fiica lui *Pantalone* (Mihai Dumitrescu) și rivalul lui *Avocado* (Dragoș Toma) și va cuceri inima fetei ajutat de Valentino, plin de umor în interpretarea lui Bruno Mastan. Pentru început, Avocado este mai bine văzut, fiind un bogat armator cu trei vase în port, dar, în cele din urmă, cele trei vase se dovedesc a fi halbe de bere. Umor simplu, direct, fără menajamente... Pe acest subiect minuscul, minciunile baronului se înșiră ca mărgelile pe ață: minciuni soldățești, minciuni vânătorești, minciuni turistice. Bine costumați, actorii joacă la vedere un menuet de Mozart (Decor și costume: Daniela Drăgulescu).. Prea puține marionete și prea mulți actori, după opinia noastră. Riscul este, pe acest traseu, să confundăm Teatrul Țândărică și Teatrul „Ion Creangă“. Nu este cel mai ingenios dintre spectacolele acestui inspirat marionetist care este Ioan Brancu. Am văzut unele foarte inventive și primul exemplu de care ne amintim este ***Punguța cu doi bani*** de la Râmnicu Vâlcea. Poate că în cazul lui Münchhausen, enormitățile debitate inhibă ingeniozitatea...

Teatrul Țândărică – Baronul Münchhausen. **Dramatizarea și regia: Ioan Brancu.**
Scenografia: Daniela Drăgulescu. Muzica: Liviu Prossi. Cu: Gabriel Apostol (*Baronul Munchhausen*), Petronella Purima (*Isabella*), Mihai Dumitrescu (*Pantalone*), Bruno Mastan (*Valentino*), Alina Petrescu (*Colombina*), Dragoș Toma (*Avocado*). Data premierei: 17 mai 2006.

Constantin PARASCHIVESCU

Sclipiri tinerești

Mă amuză unele năstrușnicii lingvistice, când o literă sau două pot adăuga un sens complementar unui cuvânt. De pildă, proiectul Teatrului de Comedie dedicat tinerilor creatori, sintetizat în formula „COMEDIA ȚINE LA TINERi“, nostimă și cu haz. Schițez un zâmbet și când grafia titlului unei piese din proiect e cu o singură majusculă, la mijloc unde nu-i e locul, din cine știe ce imagină sugestivă, „subUrbia“. Dar mă uit ca mâța la exhibiții fonetice gen „[o stație...]“, unde nu pricep de ce e închis titlul în paranteză dreaptă...

Carevasăzică, în perioada 9–14 mai 2006 s-a desfășurat etapa a II-a a proiectului „COMEDIA ȚINE LA TINERi“, în Sala Studio a teatrului condus de George Mihăiță. Care la prima etapă din septembrie 2005 declara că „Teatrul de Comedie spune, așadar, DA, tineretii și sclipirilor ei“. Gest generos și stimabil, cu efecte „SALUTare“ (ce, eu n-am voie să fac combinații?), dacă ne gândim că tânărul participant de anul trecut, Alex Mihail, a devenit laureat al Galei UNITER. Au fost patru spectacole ale unor regizori care au absolvit în 2003 și 2004 și hazardul le-a orânduit în programare după licărul mai pronunțat al sclipirii.

Mai modest, mai simplu, ca un exercițiu, ***Buzunarul cu pâine*** de Matei Vișniec regizat de Mona Gavrițaș, cunoscută nouă din montarea de la Teatrul Nottara a monodramei *Iona* de Marin Sorescu, cu Virgil Ogășanu. Pe cei doi interpreți, Gabriel Călinescu și Relu Poalelungi, îi îndrumă îndeosebi spre starea de